

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności Prokuratora Anny Akerman

po rozpoznaniu dnia 26 kwietnia 2016 roku , 12 lipca 2016 roku, 30 sierpnia 2016 roku, 22 listopada 2016 roku sprawy karnej

A. Ł. (1)

urodzonego (...) w K.

syna P. i J. z domu M.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 23 listopada 2014 r do 25 listopada 2014 r w L., woj., (...) wypowiadał groźby karalne wobec B. B. (1) dotyczące przyjęcia przez w/w korzyści majątkowej, w celu zmuszenia go do określonego zachowania polegającego na zwolnieniu się ze służby w Policji groźby bezprawne, w celu zmuszenia go do określonego zachowania polegającego na zwolnieniu się ze służby w policji,-

to jest o czyn z art. 191§1kk

II. w dniu 27 marca 2015 r w L., woj. (...) za pośrednictwem portalu społecznościowego F., wypowiadał wobec M. F. (1) groźby spowodowania obrażeń ciała , pozbawienia życia , które to w zagrożonym wzbudziły uzasadnioną obawę , że zostaną spełnione,-

to jest o czyn z art. 190§1kk

I. oskarżonego A. Ł. (1) uznaje za winnego popełnienia tego , że w okresie od 23 listopada 2014 r do 25 listopada 2014 r w L., woj., (...) wypowiadał groźby bezprawne wobec funkcjonariusza Policji B. B. (1) polegające na zapowiedzi spowodowania postępowania karnego i rozgłoszeniu wiadomości uwłaczającej dla tego funkcjonariusza policji , poprzez rozpowszechnienie informacji o rzekomym przyjęciu przez niego korzyści majątkowej związanej z pełnieniem funkcji publicznej w celu zmuszenia go do określonego zachowania polegającego na zwolnieniu się ze służby w Policji , to jest czynu stanowiącego występki z art. 191§1kk i za czyn ten na podstawie art. 191§1kk wymierza mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności,-

II. oskarżonego A. Ł. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 190§1kk i za czyn ten na podstawie art. 190§1kk wymierza mu karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

III. na podstawie art. 85kk i art. 86§1kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w pkt I i II wyroku i wymierza mu karę łączną 1(jednego)roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,-

IV.zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. kwotę 929,88 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,-

V. na podstawie art. 44§2kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych opisanych na karcie 267 akt sprawy w punkcie III,-

VI.zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

o.a.UZASADNIENIE

o.b.Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2014 roku funkcjonariusz Policji B. B. (1) podczas przypadkowej interwencji na terenie S., uzyskał od P. N. informację, iż T. B. (1) rozpowszechnia plotki, że zakupił mu mieszkanie. Mimo, iż informacja ta wydała się funkcjonariuszom nieprawdopodobna, B. B. (1) wspólnie z funkcjonariuszem T. E. udali się do miejsca zamieszkania T. B. (1) w celu wyjaśnienia tej informacji. Podczas rozmowy T. B. (1) zaprzeczył, aby to on rozpowszechniał takie informacje, funkcjonariusze poprosili go jednak, aby zaprzestał tego typu żartów. Po tej rozmowie, podczas przypadkowych kontaktów B. B. (1) z T. B. (1), zdarzało się, że T. B. (1) żartował z tej sytuacji, w której miałby B. B. (1) zakupić mieszkanie.

Dowód: zeznania świadków

T. B. (1), k.437

T. E., k.387-388

B. B. (1), k.356-357

W listopadzie 2014 roku oskarżony A. Ł. (1) przebywał na terenie Szwecji. Na terenie Polski był poszukiwany listem gończym i funkcjonariusze Policji Komisariatu w L. prowadzili poszukiwania oskarżonego. A. Ł. (1) wiedział o jego poszukiwaniach listem gończym oraz o tym, że przeciwko niemu toczy się postępowanie karne i uważał, że niesłuszne oskarżenia skierował przeciwko niemu funkcjonariusz Policji pełniący służbę w Komisariacie w L. B. B. (1).

W dniu 23 listopada 2014 roku A. Ł. (1) zatelefonował do Komisariatu Policji w L., przedstawił się, prosząc o rozmowę z B. B. (1), a ponieważ ten funkcjonariusz przebywał poza jednostką Policji, wykonując czynności służbowe, dyżurny połączył oskarżonego z G. P.. A. Ł. (1) sądząc, że rozmawia z B. B. (1) powiedział, że ma jego nagrania z B., które prześle wyżej, jeśli jeszcze dziś nie zwolni się z Policji. G. P. zapytał czego dotyczą te nagrania, na co oskarżony dopowiedział, że dotyczą przyjętej przez niego łapówki w formie zakupu mieszkania. Po tej informacji G. P. upewnił się, czy oskarżony wie z kim rozmawia i kogo dotyczy ta rozmowa, wtedy oskarżony uświadomił sobie, że rozmawia z G. P. i oświadczył, że sprawa nie dotyczy jego osoby, tylko B. B. (1) i polecił, aby ten funkcjonariusz się z nim skontaktował, bo w przeciwnym razie przekaże nagrania wyżej.

Chwilę po zakończeniu tej rozmowy do komisariatu wrócił B. B. (1) i G. P. poinformował go o treści odbytej rozmowy. B. B. (1) bezpośrednio po uzyskaniu tej informacji zgłosił ten fakt zastępcy komendanta Komisariatu i sporządził stosowną notatkę urzędową.

Dowód: zeznania świadka

G. P., k.436-437

B. B. (1), k.356-357

Protokół oględzin rzeczy, k.78-79

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego

A. Ł. (1), k.355-356

Po uzyskaniu informacji o treści rozmowy telefonicznej z oskarżonym, B. B. (1) udał się do T. B. (1), aby wyjaśnić o czym mówił A. Ł. (1). Pokrzywdzony przedstawił treść rozmowy T. B. (1), który zaprzeczył aby rozpowszechniał wiadomości o przekazaniu korzyści majątkowej funkcjonariuszowi. B. B. poprosił T. B. (1), aby zatelefonował do oskarżonego na posiadany przez niego numer i wyjaśnił tą sprawę. T. B. (1) wykonał połączenie, korzystając z funkcji „głosnomówiącej” i podczas tej rozmowy A. Ł. (1) powtórzył, że B. B. (1) ma się w ciągu godziny zwolnić z Policji, ponieważ ściga niewinnych ludzi, w przeciwnym razie on na swoim profilu F. zamieści nagranie rozmowy T. B. (1) z B. B. (1) dotyczącej przyjęcia przez policjant łapówki w postaci mieszkania wartego 300.000 zł. T. B. (1) podczas rozmowy telefonicznej zaprzeczył, aby coś takiego zrobił, oskarżony upierał się, że ma nagranie, które potwierdza przyjęcie łapówki przez Policjanta. Po zakończeniu rozmowy telefonicznej z oskarżonym T. B. (1) przyznał, że kilka miesięcy wcześniej będąc pod wpływem alkoholu, mógł w towarzystwie innych osób żartować, że zakupił B. B. (1) mieszkanie.

Dowód: zeznania świadków

T. B. (1), k.437

B. B. (1), k. 356-357

Protokół oględzin rzeczy, k.73-74

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego

A. Ł. (1), k.355-356

Kilkanaście minut po zakończeniu rozmowy telefonicznej do T. B. (1) zadzwonił A. Ł. (1) i używając wulgarnych słów ponownie oskarżał B. B. (1) o to, że został niesłusznie skazany i powtórzył, że dysponuje nagraniem, które przedstawi go jako skorumpowanego Policjanta, w związku z czym żąda, aby do godziny 18.00 tego dnia B. B. (1) zwolnił się z Policji, a jeśli nie to opublikuje posiadane przez siebie nagranie. Kiedy T. B. (1) zaprzeczył, aby prawdą było, że zakupił funkcjonariuszowi Policji mieszkanie, A. Ł. (1) potwierdził, że wie o tym, jednak słyszał to tym, że T. B. (1) tak mówił i postanowił to wykorzystać. Opisaną wyżej rozmowę telefoniczną T. B. (1) prowadził ze swojego telefonu korzystając z trybu „głosnomówiącego” i nagrał ją na telefon swojej konkubiny. Rozmowie przysłuchiwał się również - obecny jeszcze w mieszkaniu T. B. (2) B..

Dowód: zeznania świadków

T. B. (1), k.437

B. B. (1), k. 356-357

Protokół oględzin rzeczy, k.59-60

Protokół oględzin rzeczy, k.73-74

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego

A. Ł. (1), k.355-356

Po tych rozmowach telefonicznych, oskarżony tego samego dnia jeszcze kilkakrotnie telefonował do T. B. (1), w związku z czym zawiadomił on dyżurnego Komisariatu w L., iż A. Ł. (1) pomawia go o to, że wręczył łapówkę B. B. (1). W związku ze zgłoszeniem do miejsca zamieszkania T. B. (1) przybyli funkcjonariusze Policji G. M., N. R. i J. G.. T. B. (1) odtworzył funkcjonariuszom nagranie rozmowy telefonicznej z A. Ł. (1) z telefonu swojej konkubiny.

Dowód: zeznania świadków

T. B. (1), k.437

G. M., k.386-387

N. R., k.387

J. G., k.388

Protokół oględzin rzeczy, k.73-74

W dniu 17 marca 2015 roku A. Ł. (1) zamieścił na swoim profilu portalu społecznościowego F. film, podczas którego groził funkcjonariuszowi Policji M. F. (2) śmiercią oraz spowodowaniem uszkodzeń ciała – połamaniem palców, a także znieważał tego funkcjonariusza słowami obelżywymi nazywając go „kur...”

W dniu 27 marca 2015 roku oskarżony zamieścił na portalu F. kolejny film, w którym wypowiadał kolejne groźby pozbawienia życia wobec funkcjonariusza Policji M. F. (2), opisując, że będzie mu wbijał szczękę w mózg, użyje procy, będzie mu łamał palce, „operował swoimi rączkami”, użyje metod przekazanych „przez ludzi z B., Syrii i Iraku”. A. Ł. (1) w zamieszczonym filmie zapowiadał, iż zrobi to ponieważ 15 lat temu ten funkcjonariusz miał go pobić podczas zatrzymania na stadionie w L. Z..

M. F. (2) po obejrzeniu obu zamieszczonych przez oskarżonego filmów zaczął obawiać się o życie swoje oraz członków swojej rodziny, poprosił o ochronę swojego miejsca zamieszkania oraz zezwolenie na przechowywanie w miejscu zamieszkania broni służbowej.

Dowód: zeznania świadka

M. F. (1), k. 356,

Protokół oględzin rzeczy, k.90-91

Oskarżony A. Ł. (1) był dotychczas wielokrotnie karany, w tym czterokrotnie na terenie Szwecji, za kradzieże, paserstwo, agresywne zachowanie seksualne, uszkodzenie rzeczy, groźby, przemoc wobec funkcjonariusza, prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwym, a także na terenie Rzeczypospolitej Polskiej za kradzież oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 marca 2014 roku sygn IIK336/13 za czyn z art. 197§2 kk, art. 216§1 kk, art.157§2 kk, 226§1 kk i art. 224§1 kk, art. 288§1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Obecnie oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności, na utrzymaniu ma czteroletnią córkę.

Dowód: karta karna k.350-351

dane osobopoznawcze, k.355

Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że zamieścił filmy, w których wypowiadał groźby wobec M. F. (2), jak również prowadził rozmowy telefoniczne, w których groził B. B. (1), zaprzeczył jednak, aby były to groźby pozbawienia życia, a także, aby miał możliwości zwolnienia z pracy funkcjonariusza B. B. (1). Oskarżony wyjaśnił, że 15 lat wcześniej został dotkliwie pobity przez M. F. (2) po zatrzymaniu na stadionie i zamieszczenie filmu na portalu społecznościowym było formą

oczyszczenia z sytuacji, która męczyła go przez kilkanaście lat, nie miał on natomiast zamiaru spełnić zapowiadanych gróźb.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji B. B. (1) i M. F. (1), które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne w całości, a nadto wiarygodnych zeznaniach świadków T. B. (1), G. M., N. R., T. E., G. P. i J. G.. W ustaleniu stanu faktycznego sprawy Sąd posiłkował się również protokołami oględzin telefonów komórkowych oraz odtworzenia filmów, które zamieszczał na portalu społecznościowym oskarżony.

Przede wszystkim stwierdzić należy, iż sama treść protokołów odtworzenia filmów zamieszczanych przez oskarżonego nie pozostawia żadnych wątpliwości co do treści wypowiedzi oskarżonego, w której zapowiadał, że dokona uszkodzeń ciała i ostatecznie pozbawi życia funkcjonariusza Policji M. F. (1). Podkreślić należy, iż oskarżony nie kwestionował, aby to on nagrał i następnie zamieścił poddawane oględzinom filmy na portalu F.. Mało tego oskarżony przyznał, że zamieścił takie wypowiedzi, ponieważ ma pretensje do tego funkcjonariusza o pobicie go kilkanaście lat wcześniej. Wskazanie przez oskarżonego motywacji swojego działania, w konfrontacji z protokołem oględzin nagrania, nie pozostawiają żadnych wątpliwości, iż oskarżony wypowiadał wobec tego funkcjonariusza groźby bezprawne.

Sposób wypowiadania gróźb, a także ich rodzaj, w połączeniu z faktem, iż oskarżony był wcześniej znany funkcjonariuszom Policji jako osoba nieobliczalna i zdolna do spełnienia zapowiadanych gróźb, przekonuje Sąd, iż pokrzywdzony mógł obawiać się wypowiadanych gróźb i nie było to wyłącznie subiektywne odczucie. Dostrzec należy, iż bezpośrednio po zapoznaniu się z treścią nagrań zamieszczonych na portalu społecznościowym, M. F. (1) zawiadomił o popełnieniu przestępstwa na jego szkodę, zwrócił się do swego przełożonego o przyznanie ochrony jego rodziny, jak również zezwolenie na przechowywanie broni służbowej w miejscu zamieszkania. Takie działania funkcjonariusza Policji w pełni potwierdzają jego obawy związane z osobą A. Ł. (1) i możliwością spełnienia wypowiadanych przez niego gróźb.

Odnosnie czynu popełnionego na szkodę funkcjonariusza B. B. (1) wskazać należy, iż również w tym przypadku, oskarżony wyjaśnił, że ma pretensje i żal do pokrzywdzonego o niesłuszne oskarżenie, a w efekcie niesłuszne skazanie na karę pozbawienia wolności. Dostrzec należy, iż A. Ł. (1) jest osobą, szczególnie wytrwałą w pielęgnowaniu swych pretensji do obu funkcjonariuszy i taka determinacja w próbie odłaty tym funkcjonariuszom za ich – w jego ocenie nieprawne działania – przekonuje również Sąd, iż oskarżony byłby zdolny do spełnienia swych zapowiedzi.

Wskazać należy, iż Sąd uznał za wiarygodne w pełni zeznania pokrzywdzonego B. B. (1), ocenił je bowiem jako logiczne, rzetelne, korespondujące z zeznaniami pozostałych świadków, a także mające odzwierciedlenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Przede wszystkim odnieść się należy do zeznań G. P., który jako pierwszy usłyszał groźby wypowiadane w stosunku do B. B. (1) i przekazał tą informację koledze, a następnie ten przekazał ją swojemu przełożonemu. Protokół oględzin rejestracji rozmów telefonicznych potwierdza, iż we wskazanym przez tego świadka okresie, z numeru telefonu należącego do oskarżonego, zostały wykonane połączenia do komisariatu Policji W Ł., a i sam oskarżony nie przeczył, aby takie połączenia wykonywał i prowadził rozmowy z funkcjonariuszami.

Co znamienne, po uzyskaniu informacji od G. P. o treści rozmowy z A. Ł. (1), pokrzywdzony natychmiast udał się do T. B. (1), aby wyjaśnić skąd A. Ł. (1) posiada wiadomości o rzekomym przyjęciu przez niego korzyści majątkowej. Takie zachowanie pokrzywdzonego okazuje się o tyle logiczne, iż wcześniej docierały do niego informacje, iż T. B. (1) podczas spożywania alkoholu z kolegami, rozpowszechnia takie nieprawdziwe informacje i w swych zeznaniach wskazał, że rozmawiał na temat rozpowszechniania takich informacji przez T. B. (1) i wyraźnie dawał do zrozumienia, iż nie życzy sobie tego typu wypowiedzi. Okoliczność ta potwierdził świadek T. E., który uczestniczył w rozmowie pokrzywdzonego z T. B. (1) i w świetle tych okoliczności, tym bardziej prawdopodobne okazuje się, iż do A. Ł. (1) dotarły takie plotki i postanowił je wykorzystać przeciwko B. B. (1).

Jak wynika z zeznań T. B. (1), które Sąd uznał za wiarygodne w pełni, bezpośrednio po rozmowie z B. B. (1) rozmawiał przez telefon z A. Ł. (2) w obecności tego funkcjonariusza, i podczas tej rozmowy oskarżony potwierdził zamiar rozpowszechnienia nieprawdziwych informacji, w celu zmuszenia funkcjonariusza Policji do zwolnienia się z pracy. Kolejną rozmowę telefoniczną z oskarżonym T. B. (1) nagrał na telefon konkubiny i treść tej rozmowy, utrwalona w protokole oględzin, nie pozostawia wątpliwości co do zamiarów oskarżonego. Wobec wypowiedzianych przez oskarżonego słów, oczywistym jest, iż zarówno G. P., jak i pokrzywdzony oraz T. B. (1) zgodnie z prawdą zrelacjonowali treści wcześniejszych rozmów telefonicznych z oskarżonym, a dotyczących pokrzywdzonego B. B. (1).

Istotną okolicznością jest również to, iż T. B. (1), do którego oskarżony kilkakrotnie telefonował i żądał pomocy w „załatwieniu B.” – mimo, iż ten kategorycznie zaprzeczał przekazaniu korzyści majątkowej, złożył zawiadomienie o przestępstwie polegającym na pomawianiu go przez oskarżonego o wręczenie łapówki funkcjonariuszowi Policji. Po złożeniu tegoż zawiadomienia, do miejsca zamieszkania T. B. (1) przybyli na interwencję funkcjonariusze Policji G. M., N. R. i J. G., którym T. B. (1) odtworzył nagraną rozmowę telefoniczną. Co najistotniejsze G. M. i J. G. nie mieli wątpliwości, iż rozmówcą T. B. (1) był oskarżony, i w swych zeznaniach wskazali, iż rozpoznali głos A. Ł. (1), wskazując na jego charakterystyczne cechy, a także wskazując, iż wcześniej wielokrotnie mieli kontakt z osobą oskarżonego podczas interwencji, czy też doprowadzenia do Sądu.

Odnosząc się do zeznań wskazanych wyżej funkcjonariuszy Policji, których zeznania Sąd uznał za wiarygodne, wskazać należy, iż są oni funkcjonariuszami Policji wykonującymi jedynie swoje obowiązki służbowe i relacjonującymi rutynowo wykonywane przez siebie czynności. W szczególności wykluczyć należy, aby którykolwiek z funkcjonariuszy Policji starał się bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Oczywistym jest, iż sprawa w której interweniowali dotyczyła ich kolegi z komisariatu, wskazać jednak należy, iż treść nagrania oraz zapowiedzi oskarżonego ujawnionych na nagraniu na portalu społecznościowym, potwierdza w pełni rzetelność relacji tych funkcjonariuszy.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania świadka T. B. (1). W ocenie Sądu świadek ten zrelacjonował przebieg swych kontaktów z oskarżonym zgodnie z prawdą. Przede wszystkim świadek potwierdził, że podczas pożywania alkoholu mógł wypowiadać nieprawdziwe informacje, że zakupił B. B. (1) mieszkanie, a po wyjaśnieniu tej sytuacji z Policjantem, zdarzało mu się na ten temat żartować. Świadek ten podał również, że nie znał wcześniej A. Ł. (1), a skontaktował się z nim telefonicznie na numer podany przez B. B. (1), nie utrzymywał również stosunków towarzyskich z pokrzywdzonym, chociaż znał go od lat jako funkcjonariusza Policji. Wobec powyższego, T. B. (1) nie miał żadnych powodów, aby obciążać którąkolwiek ze stron tego postępowania, a z treści rozmowy telefonicznej, która została nagrana wynika wyraźnie, iż nie życzył sobie, aby oskarżony angażował go w atak na funkcjonariusza, a wręcz odwrotnie zapewniał kategorycznie, że nigdy nie wręczył B. B. (1) żadnej korzyści majątkowej.

Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art.191§1 kk. Na podstawie zebranych w sprawie dowodów, Sąd ustalił bez wątpliwości, iż to oskarżony wypowiadał groźby bezprawne wobec funkcjonariusza Policji B. B. (1) polegające na zapowiedzi spowodowania postępowania karnego i rozgłoszeniu wiadomości uwłaczającej dla tego funkcjonariusza policji, poprzez rozpowszechnienie informacji o rzekomym przyjęciu przez niego korzyści majątkowej związanej z pełnieniem funkcji publicznej, a groźby te A. Ł. (1) wypowiadał w celu zmuszenia pokrzywdzonego do określonego zachowania polegającego na zwolnieniu się ze służby w Policji. Odnosnie tego czynu, Sąd zmienił jego opis, bowiem opis zajścia dokonany przez oskarżyciela – mimo, iż zawierał opis znamion czynu, był w ocenie Sądu nie do końca jasny i precyzyjny.

Wypowiadając z kolei groźby pozbawienia życia i uszkodzenia ciała wobec M. F. (2), które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonym obawę oskarżony wyczerpał znamiona ustawowe czynu z art.190§1 kk.

Uznając oskarżonego winnym popełnienia obu zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył mu odpowiednio za czyn z art.191§1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, a za czyn z art. 190§1 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie tak wymierzone kary Sąd połączył i zgodnie z art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu kary we wskazanym wyżej wymiarze, Sąd miał na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasową wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa podobne, a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary. Sąd rozważał przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów wyrażający się działaniem oskarżonego z nieuzasadnioną agresją, zaciekłością, a wręcz drastycznością gróźb wypowiedzianych wobec funkcjonariuszy policji, którzy wcześniej wykonywali wobec oskarżonego zwykłe czynności służbowe. W ocenie Sądu, atak na rzetelnych Policjantów, wykonujących bez zastrzeżeń swoje obowiązki służbowe jest czynem wysoce społecznie szkodliwym i wymagającym zdecydowanej i surowej reakcji. Dodatkowo, jako szczególnie naganne ocenić należy, zamieszczanie filmów, komentarzy zawierających obelgi, zniewagi oraz groźby na portalu społecznościowym, co eskaluje agresję wobec funkcjonariuszy i może sprawiać wrażenie bezkarności osoby wypowiadającej takie słowa.

Podkreślić również należy, iż oskarżony będąc już karany za agresję i znieważenie funkcjonariuszy Policji zarówno na terenie Polski, jak i królestwa Szwecji, nie zmienił w żaden sposób swego postępowania i ponownie, publicznie znieważał funkcjonariuszy Policji, a do tego groził im i stosując groźby bezprawne zmuszał do określonego zachowania.

Mając na względzie fakt, iż oskarżony nie osiąga dochodów i przebywa w zakładzie karnym, Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.